

Cuộc đời là phù vân

Tâm tình

Trịnh Vĩnh Thành

1. Tráng
2. Lời
3. Cuộc

khuyết rồi trăng lại tròn luôn xoay
lãi ở chốn trần gian nhưng linh
sống là quán trọ thổi nuối tiếc

vân theo con nước mưa rơi khắp cả núi
hồn lại hư mất công danh thế lực bạc
gì hồi lữ khách đang vui thú cùng với

đôi theo dòng suối cuốn ra biển khơi. Vun
tiền nay còn đó đó hóa dâu ngày mai. Chỉ
đời một làn gió hóa ra bụi tro. Hãy

vén tài sản một đời khi năm xuống có mang được
có Thiên Chúa tình yêu chính là Đấng sáng tạo trời
đến cùng Chúa tựa nương đêm ngày hát khúc ca tạ

dâu cuộc đời chỉ là phù vân là phù vân.
đất vì vì Ngài chính là cùng đích cuộc đời con.
ơn vì Ngài chính là cùng đích cuộc đời ta.

Ôi mọi sự chẳng còn gì đâu mọi

sự đến từ bụi đất về bụi đất

chỉ mình Ngài là Đấng bất diệt hằng

có tự trước muôn đời muôn kiếp.

D.C.